

Sygn. akt: X U 48/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2018 r.

sprawy z odwołania **H. P. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 9 listopada 2016 r. znak: (...)

w sprawie **H. P. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy H. P. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 8 września 2016 r. do dnia 21 września 2016 r. w pełnej wysokości tj. bez obniżenia wysokości zasiłku chorobowego o 25%;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. orzeka, że nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 9 listopada 2016 r. obniżył wnioskodawcy H. P. (1) o 25% wysokość zasiłku chorobowego w okresie obejmującym jego niezdolność do pracy od dnia 8 września 2016 r. do 21 września 2016 r. Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy uległ obniżeniu o 25% z powodu tego, że wnioskodawca nie przedłożył druku zwolnienia stronie pozwanej w ciągu 7 dni od daty jego wystawienia, gdyż wnioskodawca druk zwolnienia otrzymał w dniu 1 września 2016 r. a złożył go dopiero w dniu 21 września 2016 r. zatem przekroczył 7-dniowy termin do jego przedłożenia. Nie przedstawił również żadnych okoliczności uzasadniających przekroczenie w/w terminu.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wniósł o zmianę i przyznania prawa do zasiłku chorobowego w pełnej wysokości, gdyż doznał on w dniu 3 lipca 2016 r. napadu, co spowodowało, że stał się niezdolny do pracy. Cały czas jego sprawę prowadziła żona M. P., lecz ona również w wyniku stresu i zdarzeń, które go dotknęły podupadła na zdrowiu. Ani wnioskodawca, ani też jego żona nie mogli z uwagi na zły stan zdrowia dostarczyć zwolnień lekarskich w terminie, a także nie mogli liczyć na pomoc osób trzecich. Nadto wnioskodawca wskazał, że jest on osobą, która nie włada dobrze językiem polskim, jest obcokrajowcem, nie zna się na polskich procedurach w urzędach. Zawsze

jego sprawy prowadziła żona, która jednak sama była chora, zatem nie mogła pomóc mu w dostarczeniu terminowo zwolnienia lekarskiego.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne, gdyż w sytuacji wnioskodawcy nie wystąpiły w jej ocenie okoliczności uniemożliwiające dostarczenie zwolnienia lekarskiego w ustawowym terminie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca H. P. (1) prowadzi działalność gospodarczą na terenie Polski. Jest on Niemcem. Nie włada dobrze językiem polskim. W prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności prowadzeniem spraw w urzędach, w tym również w kontaktach z ZUS pomagała mu żona M. P..

Wnioskodawca w dniu (...)padł ofiarą napadu.

W wyniku tego napadu wnioskodawca zgłosił się 05.07.2017r. do poradni z obrażeniami po pobiciu- obrzęk i krwiak oka lewego, niedoczulicą lewego policzka, bólami głowy i wymiotami. Założono mu opatrunek i skierowano go do szpitala na oddział chirurgiczny. Na (...)ze zdiagnozowano złamanie kości oczodołu, jarzmowej i szczęki z krwiakiem tkanek miękkich oczodołu lewego. Z wyniku konsultacji chirurgicznej i wyniku TK głowy stwierdzono cechy zaniki korowo-podkorowego mózdzku i opisane powyżej złamania.

Z powyższymi dokumentami żona wnioskodawcy w dniu 06.07.2016r. zgłosiła się do POZ z uwagi na wnioskodawcy obrażenia i dolegliwości bólowe.

H. P. (2) otrzymał (...) na okres od 03.07.2016 r r. do 25.07.2016r. i skierowanie do poradni okulistycznej, tym samym na zwolnieniu lekarskim zaznaczono, że chory może chodzić.

H. P. (2) przebywał w oddziale chirurgii szczękowo-twarzowej w okresie od 14.07.2016 r do 16.07.2016r. z powodu złamania jarzmowo-oczodołowego po str. lewej, gdzie był leczony operacyjnie- repozycja przemieszczonej o złamaniu kości jarzmowej.

W POZ w dniu 25.07.2016r. wydano wnioskodawcy dalsze (...) na okres od 26.07.2016 r do 31.08.2016r..

W dniu 27.07.2016r. do POZ zgłosiła się żona wnioskodawcy celem uzyskania (...) dla drugiego pracodawcy wnioskodawcy za okres 10.07.2016 r.-25.07.2016r.

W dniu 30.08.2016r. wnioskodawca zgłosił się do lekarza z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych i czucia na twarzy z zaburzeniami widzenia.

W dniu 01.09.2016r. wnioskodawca zgłosił się do POZ i uzyskał skierowanie do poradni neurologicznej i dalsze (...) na okres od 01.09.2016 r do 21.09.2016r.

Wnioskodawca dostarczył zwolnienie lekarskie na okres od 01.09.2016 r. do 21.09.2016r. w dniu 21 września 2016 r.

Podczas wizyty u neurologa 22.09.2016r. wnioskodawca zgłaszał utrzymujące się od chwili urazu, bóle głowy w okolicy czołowej i potylicznej, drżenie głowy i rąk, bezsenność, wzmożona pobudliwość nerwowa. Stwierdzono bólowe ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego. Objawy oponowe nieobecne. Słabsze czucie dotyku w zakresie 2 gałęzi nerwu trójdzielnego. Drżenie spoczynkowe i pozycyjne obu rąk. Napięcie mięśniowe nieco podwyższone plastycznie w obu kk. górnych. Poza obrażeniami pourazowymi rozpoznano inne zaburzenia pozapiramidowe i zaburzenia czynności ruchowych współistniejących. Zalecono nasennie P.. 24.10.2016r.

H. P. (2) został skierowany przez neurologa na badania EEG z zaznaczeniem, że w TK głowy nie stwierdzono zmian pourazowych.

H. P. (3) był również badany przez psychologa i zostało wydane w dniu 28.04.2017r. zaświadczenie lekarskie, z którego, że wnioskodawca zgłosił się dwukrotnie z powodu złego stanu psychicznego wynikającego z pobicia w dniu 03.07.2016r. Wnioskodawca zgłaszał wolę zaniechania dotychczasowej aktywności życiowej i zawodowej, przeżywanie lęku i zablokowanie psychiczne z niemożnością rozmawiania o traumatycznym zdarzeniu. Wnioskodawca wskazywał, że kontakty z różnymi instytucjami jest źródłem silnego stresu.

H. P. (1) był leczony psychiatrycznie z rozpoznanymi zaburzeń adaptacyjnych pourazowych i organicznych zaburzeń osobowości i zachowania. Stosowano leki zmniejszające napięcie emocjonalne, poprawiające komfort snu i nastrój.

Dowód: - akta strony pozwanej

- dokumentacja medyczna wnioskodawcy
- opinia biegłego sądowego psychologa i psychiatry k. 100-104
- przesłuchanie świadka M. P. k. 42 (płyta CD)
- przesłuchanie wnioskodawcy k. 42 (płyta CD)

M. P. od dnia 26.10.2016r przebywa na zwolnieniu lekarskim w związku z pogorszeniem się jej stanu zdrowia.

M. P. ma skłonności do przeżywania silnych, negatywnych emocji, takich jak lęk, gniew, niepewność, napięcie, jednocześnie powstrzymuje się od wyrażania tych emocji w relacjach z innymi. W aktualnej sytuacji życiowej M. P. ma skłonność do oceniania zdarzeń jako zagrażających. Jest skłonna do zamartwiania się. W sytuacjach trudnych prezentuje pesymistyczny obraz świata oraz dużą podatność na stres. M. P. prezentuje przeciętny poziom inteligencji emocjonalnej. Potrafi korzystać z emocji przy rozwiązywaniu problemów, zwłaszcza w sytuacjach społecznych, prezentuje wówczas adekwatną samokontrolę, wytrwałość i zdolność motywowania się do działania. M. P. posiada zasoby w zakresie świadomości własnych doznań i możliwości, panowania nad emocjami, kompetencji społecznych. Jednak w swojej aktualnej sytuacji życiowej, wskazuje na długotrwały stres, stałe poczucie zagrożenia, poczucie braku kontroli nad swoim życiem. Doświadcza silnego lęku antycypacyjnego. Negatywne przeżycia i wynikające z nich konsekwencje psychologiczne, znacznie osłabiają jej potencjał radzenia sobie z trudnościami.

Dowód: - opinia biegłego sądowego psychologa i psychiatry k. 100-104

- przesłuchanie świadka M. P. k. 42 (płyta CD)
- przesłuchanie wnioskodawcy k. 42 (płyta CD)

Wnioskodawca H. P. (1) nie mógł we wrześniu 2016 r złożyć samodzielnie zwolnienia lekarskiego w terminie do 07.09.2016r. z uwagi jego stan fizyczny i psychiczny. M. P. nie miała możliwość złożenia zwolnienia lekarskiego wnioskodawcy do dnia 07.09.2016r uwzględniając jej stan zdrowia psychicznego i fizycznego.

Dowód: - opinia biegłego sądowego psychologa i psychiatry k. 100-104

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 62 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2014r., poz. 159, w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r. zaświadczenie lekarskie ubezpieczony jest obowiązany dostarczyć nie później niż w ciągu 7 dni od daty jego otrzymania płatnikowi składek, który obowiązany jest dostarczyć zaświadczenie lekarskie niezwłocznie do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podając datę dostarczenia tego zaświadczenia przez ubezpieczonego. Niedopełnienie tego obowiązku powoduje obniżenie o 25% wysokości zasiłku przysługującego za okres od 8 dnia orzeczonej niezdolności do pracy do dnia

dostarczenia zaświadczenia lekarskiego, chyba że niedostarczenie zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego.

W aktualnym stanie prawnym brak jest unormowania, które nakładałoby na ubezpieczonego obowiązek dostarczenia zaświadczenia lekarskiego w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. Wprawdzie art. 62 w/w ustawy w brzmieniu obecnym nie przewiduje jakiegokolwiek terminu na dostarczenie zaświadczeń lekarskich, co wynika to ze zmiany formy wystawiania zaświadczeń i z wysyłania ich automatycznie przez system teleinformatyczny przez wystawiającego zaświadczenie lekarskie w chwili ich wystawienia, lecz zgodnie z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 30 lipca 2015 r.) lekarze, lekarze dentyści, felczerzy i starsi felczerzy upoważnieni do wystawiania zaświadczeń lekarskich o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby, pobytu w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne albo konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny, zwanych dalej "zaświadczeniami lekarskimi", mogą wystawiać zaświadczenia lekarskie zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2018 r. Zgodnie natomiast z ust 2 w/w art. 23 w przypadku, o którym mowa w ust. 1, lekarz, lekarz dentysta, felczer lub starszy felczer wystawiający zaświadczenia lekarskie informują ubezpieczonego o konieczności doręczenia zaświadczenia lekarskiego odpowiednio płatnikowi zasiłku lub płatnikowi składek w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania. Przepisy art. 62 ustawy z 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, stosuje się w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Zatem należało uznać, że skoro wnioskodawca w niniejszej sprawie miał wystawione zwolnienie lekarskie nie w wersji elektronicznej, lecz w wersji „papierowej”, miał on obowiązek przedstawienia tego zwolnienia lekarskiego w terminie 7 dni.

Zatem należało rozpoznając odwołanie ocenić czy sytuacja wnioskodawcy i okoliczności powstania niezdolności do pracy były tego rodzaju, że uniemożliwiały dostarczenie zaświadczenia lekarskiego w ustawowym terminie, a opóźnienie w dostarczeniu zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzą okoliczności niezależne od ubezpieczonego usprawiedliwiające nie zachowanie 7 dniowego terminu do dostarczenia zaświadczenia.

Wnioskodawca zwolnienie lekarskie, które otrzymał w dniu 1 września 2016 r. dostarczył do strony pozwanej w dniu 21 września 2016 r.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga to, że wnioskodawca jest z pochodzenia Niemcem, nie włada dobrze językiem polskim, a dotychczas wszystkie jego kontakty związane z urzędami, w tym z ZUS prowadziła jego żona M. P.. Zatem niedostarczenie zwolnienia lekarskiego w terminie 7 dni od jego otrzymania należy uwzględnić przy tych okolicznościach, ale przede wszystkim przy uwzględnieniu tego, że wnioskodawca był w bardzo złym stanie zdrowia po pobiciu go w lipcu 2016 r. a stan zdrowia jego żony również uniemożliwiał jej przedstawienie zwolnienia lekarskiego.

W/w okoliczności zostały ustalone w oparciu o zeznania świadka M. P. i wnioskodawcy, ale przede wszystkim również w oparciu o dokumentację medyczną wnioskodawcy i opinie biegłych sądowych psychologa i psychiatry.

Żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do w/w opinii biegłych sądowych.

Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Sąd podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych, tym bardziej, gdy strony nie zgłosiły do nich żadnych konkretnych zastrzeżeń.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie – zważywszy na powyższe okoliczności – nie dało podstaw do jego zastosowania.

Z opinii biegłych sądowych jednoznacznie wynika, że ani wnioskodawca, ani też M. P. nie mogli złożyć w terminie zwolnienia lekarskiego wnioskodawcy z uwagi na ich stan zdrowia.

Zatem należy uznać, że nie dostarczenie w terminie stronie pozwanej zaświadczenia nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy i było usprawiedliwione.

Dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 Kpc Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania w pkt II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Zgodnie z art. 98 kpc, strona przegrywając sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) (§ 1), natomiast w § 3 określa, że do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Zgodnie z par. 9 ust 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.), stawki minimalne wynoszą 180 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Dlatego też Sąd przyznał wnioskodawcy od strony pozwanej kwotę 180 zł w pkt II wyroku tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Orzeczenie o kosztach postępowania w pkt III wyroku, Sąd oparł o treść art. 96 ustawy z 28 lipca 2005 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 z późn. zm.) o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.